

Sygn. akt II Ca 854/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Rajczakowski

Sędziowie: SO Alicja Chrzan

SR Kamil Majcher (del.)

Protokolant: Agnieszka Ingram-Ciesielska

po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia 2015 r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa H. T.

przeciwko J. T.

o wydanie nieruchomości

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 30 lipca 2014 r., sygn. akt I C 605/13

oddala apelację.

Sygn. akt II Ca 854/14 (transkrypcja wygłoszonego uzasadnienia)

Początek tekstu

[Przewodniczący 00:00:21.041]

Będzie ogłoszony wyrok. Wyrok w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilno-Odwoławczy po rozpoznaniu w dniu dzisiejszym na rozprawie sprawy z powództwa H. T. przeciwko J. T. o wydanie nieruchomości na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 30 lipca 2014 roku sygnatura akt I C 605/13 oddala apelację. Proszę usiąść Sąd Okręgowy wygłosi teraz uzasadnienie orzeczenia w sprawie II Ca 854/14. Otóż Sąd Okręgowy rozpoznając apelację oparł się na ustaleniach faktycznych Sądu Rejonowego i zważył, co następuje. Apelacja pozwanego, który zakwestionował w niej jedynie rozstrzygnięcie w przedmiocie braku przyznania mu uprawnienia do lokalu socjalnego jest całkowicie bezzasadna. Z zebranego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie wynikało, że brak było jakichkolwiek podstaw, które uzasadniałyby przyznanie pozwanemu uprawnienia do tego lokalu socjalnego czy to na podstawie przepisu artykułu 14 ustęp 4 czy też na podstawie wskazanego przez skarżącego artykułu 14 ustęp 3 Ustawy z 21 czerwca 2001 roku o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i zmianie Kodeksu cywilnego. Zupełnie chybione są przy tym wszystkie zarzuty apelacji dotyczące naruszenia prawa procesowego sprowadzające się do kwestionowania nie przeprowadzenia

przez Sąd Rejonowy dowodu z zeznań świadków zgłoszonych przez pozwanego, to jest B. S. i R. K.. Powyższy wniosek dowodowy złożony w piśmie z 4 lipca 2014 roku, jak wynika z jego treści, zmierzał do wykazania okoliczności dotychczasowego sposobu korzystania z lokalu przez pozwanego, dbałości o należyty stan techniczny i użytkowy nieruchomości oraz wykonanych przez niego remontów i nakładów. Ustalony przez Sąd Rejonowy dotychczasowy, już, co najmniej od kilku lat, sposób korzystania przez pozwanego z nieruchomości, który z uwagi na stałe zatrudnienie w większości czasu przebywa na terenie Niemiec, a ponadto jest związany z partnerką zamieszkałą w Z., wynika już między innymi z zeznań samego skarżącego, a zatem prowadzenie na tę okoliczność dalszych dowodów było zbędne. Taki zaś sposób owego korzystania na pewno nie uzasadniał w myśl wskazywanego przez skarżącego przepisu artykułu 14 ustęp 3 powołanej Ustawy przyznania mu lokalu socjalnego. Odnosnie natomiast dbałości o stan nieruchomości w tym wykonywania remontów i nakładów, to twierdzeniem pozwanego w tym przedmiocie pomijając już nawet zeznania przesłuchanych w sprawie świadków czy powódki, przeczą obiektywne dowody w postaci dołączonej do akt fotografii. Niezależnie zaś od tego wskazać należy, że nawet w przypadku czynienia przez pozwanego nakładów i remontów na nieruchomości ewentualnie uzasadnione może być jego roszczenie o rozliczenie kosztów z tym związanych, aczkolwiek powyższe czynienie tychże remontów i nakładów w żadnym razie, mając na względzie całokształt okoliczności sprawy w tym sytuację rodzinną i materialną pozywanego, również nie uzasadniało przyznania pozwanemu lokalu socjalnego na podstawie powołanego artykułu 14 ustęp 3 ustawy. Z powyższych przyczyn Sąd Okręgowy na podstawie artykułu 385 k.p.c. oddalił apelację, jako pozbawioną podstaw. ...

[koniec części 00:03:22.853]